ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2015/1826

z 15. októbra 2014

o štátnej pomoci SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) poskytnutej Slovenskom podniku NCHZ

[oznámené pod číslo C(2014) 7359]

(Iba slovenské znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 108 ods. 2,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

so zreteľom na rozhodnutia, ktorými Komisia začala konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ([1]),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami, a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. POSTUP

(1) E-mailom z 13. októbra 2011 bola Komisii doručená sťažnosť ([2]) týkajúca sa neoprávnenej pomoci, ktorú Slovensko údajne poskytlo Nováckym chemickým závodom, a. s. v konkurze (ďalej len „NCHZ“).

(2) Komisia 17. októbra 2011 zaslala sťažnosť Slovensku spolu so žiadosťou o informácie. Slovenské orgány požiadali o slovenskú verziu dokumentov, ktorá im bola zaslaná e-mailom 16. januára 2012.

(3) Slovenské orgány predložili vyžiadané informácie listom zo 17. februára 2012. Ďalšie žiadosti o informácie zaslala Komisia 22. marca 2012 a 21. júna 2012. Slovensko odpovedalo 23. apríla 2012 a 11. septembra 2012.

(4) Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť 14. júna 2012. Na žiadosť sťažovateľa sa 24. januára 2013 uskutočnilo stretnutie Komisie a sťažovateľa. Sťažovateľ poslal e-mailmi z 8. a 22. marca 2013 doplňujúce informácie.

(5) Listom z 2. júla 2013 oznámila Komisia Slovensku svoje rozhodnutie začať z dôvodu poskytnutia tejto pomoci konanie podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

(6) Rozhodnutie Komisie o začatí konania bolo publikované v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([3]). Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky k údajnému opatreniu pomoci.

(7) Slovensko 3. septembra 2013 a 2. a 30. decembra 2013 predložilo pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania. Na žiadosť slovenských orgánov sa 7. októbra 2013 a 17. februára 2014 uskutočnili stretnutia útvarov Komisie a Slovenska.

(8) Komisii boli doručené dve pripomienky od zainteresovaných strán (obe 12. novembra 2013). Komisia ich zaslala Slovensku 2. decembra 2014 spolu s ďalším súborom otázok. Slovensko malo možnosť reagovať – jeho pripomienky boli predložené listom zo 14. januára 2014.

([1]) Rozhodnutie Komisie C(2013) 3555 final z 2. júla 2013 (Ú. v. EÚ C 297, 12.10.2013, s. 85).
([2]) Sťažovateľ požiadal, aby jeho totožnosť nebola zverejnená.
([3]) Pozri poznámku pod čiarou 1.

(9) Komisia zaslala 2. mája 2014 Slovensku ďalšie otázky, na ktoré Slovensko odpovedalo 14. a 30. mája 2014. Komisia 20. marca 2014 zaslala e-mailom aj doplňujúcu žiadosť o objasnenie jednej zo zainteresovaných tretích strán, na ktorú tretia strana nakoniec odpovedala 6. mája 2014.

2. **SÚVISLOSTI A OPIS OPATRENÍ**

2.1. **Príjemca**

(10) NCHZ (ktorých činnosti v súčasnosti vykonáva spoločnosť Fortischem, a. s.) boli výrobcom chemických látok rozdeleným do troch divízií. Hlavným predmetom činnosti spoločnosti bola výroba karbidu vápnika a technických plynov, výroba polyvinylchloridu (PVC) a produktov jeho spracovania a v čoraz väčšej miere aj základné a špeciálne nízkotonážne chemické látky.

(11) NCHZ prevádzkovali chemický závod (založený v roku 1940), ktorý sa nachádzal v Trenčianskom kraji na západnom Slovensku (v regióne oprávnenom na pomoc podľa článku 107 ods. 3 písm. a) ZFEÚ). Spoločnosť bola v súkromnom vlastníctve ([4]).

2.2. **Konkurzné konanie voči NCHZ**

(12) NCHZ vstúpili 8. októbra 2009 do konkurzného konania, pričom vyhlásili, že nie sú schopné udržať prevádzku z dôvodu pokuty vo výške 19,6 milióna EUR uloženej Komisiou za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa karbidu vápnika. ([5]) Komisia však konštatuje, že pokuta nepredstavovala jediný veľký záväzok NCHZ a že NCHZ podali návrh na vyhlásenie konkurzu ešte pred splatnosťou pokuty za kartel.

2.2.1. *Zákon o strategických spoločnostiach*

(13) Jeden mesiac po vyhlásení konkurzu NCHZ prijalo Slovensko zákon č. 493/2009 Z. z. z 5. novembra 2009 o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností (ďalej len „zákon“), ktorým sa štátu poskytuje prednostné právo na kúpu strategických spoločností v konkurznom konaní a od správcu konkurznej podstaty sa vyžaduje, aby počas konkurzného konania zabezpečil pokračovanie prevádzky strategickej spoločnosti. Dňa 2. decembra 2009 vláda podľa tohto zákona vyhlásila NCHZ za strategickú spoločnosť (t. j. jeden deň po nadobudnutí jeho účinnosti). Účinnosť zákona skončila 31. decembra 2010. NCHZ boli jediná spoločnosť, pri ktorej sa zákon uplatnil.

2.2.2. *Rozhodnutie o pokračovaní prevádzky počas konkurzu*

(14) Na základe rozhodnutia veriteľského výboru a zabezpečených veriteľov dostal v januári 2011 správca konkurznej podstaty pokyn pokračovať v prevádzke NCHZ v konkurze aj po skončení účinnosti zákona. Toto rozhodnutie vychádzalo z hospodárskej správy, v ktorej sa analyzovala situácia spoločnosti a dospelo k záveru, že výsledok konkurzného konania bude pre veriteľov priaznivejší, ak bude spoločnosť pokračovať v prevádzke. Rozhodnutie pokračovať v prevádzke schválil vo februári 2011 aj súd v Trenčíne.

(15) Na rozhodovaní o pokračovaní prevádzky NCHZ sa podieľali dva relevantné orgány veriteľov: veriteľský výbor, ktorý tvorilo 5 subjektov ([6]), z ktorých štyri sú v súkromnom vlastníctve. Jediným verejným subjektom vo výbore bol Fond národného majetku Slovenskej Republiky. NCHZ mali okrem toho šesť zabezpečených veriteľov. Štyrmi z týchto šiestich zabezpečených veriteľov boli verejné subjekty – Fond národného majetku, Environmentálny fond, Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s. a Mesto Nováky.

2.2.3. *Predaj podniku NCHZ*

(16) Počas konkurzného konania zorganizoval správca dve verejné súťaže na predaj podniku NCHZ. Prvá bola neúspešná, pretože v poslednom štádiu sa zúčastnil len jeden uchádzač s ponukou 2 milióny EUR. Správca odmietol jeho ponuku a verejná súťaž bola rozhodnutím súdu v Trenčíne zrušená. Podnik bol predaný v druhej

([4]) Vlastníkom spoločnosti bola Disor Holdings Limited, spoločnosť bez deklarovanej podnikateľskej činnosti registrovaná na Cypre, ktorej koneční vlastníci nie sú verejne známi.

([5]) Pokuta bola uložená rozhodnutím Komisie z 22.7.2009 vo veci COMP/39.396 – Reagenty na báze acetylidu vápenatého a horčíka pre oceliarsky a plynárenský priemysel (Ú. v. EÚ C 301, 11.12.2009, s. 18).

([6]) Podľa platných predpisov sú členmi veriteľského výboru nezabezpečení veritelia zvolení na zasadnutí všetkých veriteľov, na ktorom hlasy každého veriteľa zodpovedajú objemu jeho pohľadávok.

verejnej súťaži, ktorá sa konala v roku 2011. V tejto súťaži sa do posledného štádia klasifikovali dvaja uchádzači, jeden ponúkol 2,046 milióna EUR a druhý 2,2 milióna EUR. Vybratý bol uchádzač s najvyššou ponukou. Verejnú súťaž vyhrala česká spoločnosť Via Chem Slovakia. Zmluva o predaji so spoločnosťou Via Chem Slovakia bola uzatvorená 16. januára 2012 a predaj bol ukončený 31. júla 2012. NCHZ bola vrátená […] (*), čo bolo súčasťou výnosov z predaja. Via Chem Slovakia okrem toho súhlasila, že prevezme súkromné záväzky podniku NCHZ, ktoré vznikli počas konkurzného konania, vo výške [10-13] milióna EUR.

(17) Podľa podmienok druhej verejnej súťaže mali potenciálni uchádzači dve možnosti: mohli predložiť ponuku s prevzatím „záväzkov nadobúdateľa“ špecifikovaných v článku 1.7 podmienok verejnej súťaže (ďalej len „záväzky“) alebo bez prevzatia záväzkov. Záväzky obsahovali podmienky, že

— počas piatich rokov od nadobudnutia podniku NCHZ sa výroba udrží aspoň na úrovni 75 % výroby z roku 2010,

— sa uskutoční sa investícia vo výške aspoň 11 miliónov EUR do opatrení na dodržanie súladu s predpismi v oblasti životného prostredia, ktoré sú potrebné na pokračovanie chemickej výroby, a

— kupujúci počas piatich rokov nepredá ani neprevedie podnik NCHZ spôsobom, ktorý by mohol ohroziť pokračovanie jeho prevádzky.

(18) V pravidlách verejnej súťaže sa stanovovalo, že ak bude najvyššia ponuka od uchádzača, ktorý neprevezme záväzky, uchádzač s najvyššou ponukou, ktorý ich prevezme, má možnosť dorovnať najvyššiu ponuku. Podľa informácií poskytnutých Slovenskou republikou ani jeden z uchádzačov v druhej verejnej súťaži nepredložil ponuku s prevzatím záväzkov. Podnik NCHZ bol preto predaný uchádzačovi, ktorý neprevzal záväzky.

(19) Dňa 1. augusta 2012, jeden deň po uzatvorení transakcie medzi NCHZ v konkurze a Via Chem Slovakia, predala Via Chem Slovakia hlavný podnik NCHZ – chemickú divíziu – spoločnosti Fortischem za […] EUR. Fortischem prevzal aj všetky záväzky a zmluvy súvisiace s chemickou divíziou. Do Fortischemu bola prevedená aj väčšina zamestnancov NCHZ (1 412 zamestnancov). Slovensko tvrdí, že prevedených bolo menej ako 60 % pôvodného majetku NCHZ, pretože prevod nezahŕňal žiadny nehnuteľný majetok. Fortischem má však na základe zmluvy možnosť používať nehnuteľný majetok, ktorý pôvodne patril prevedenému podniku, ale zostal vo vlastníctve Via Chem Slovakia.

(20) Hoci bol všetok majetok NCHZ predaný počas konkurzného konania, konanie ešte nebolo ukončené (okrem iného v dôsledku prebiehajúcich súdnych sporov vo vzťahu k určitým pohľadávkam). V roku 2012 bola časť pohľadávok verejných veriteľov vo výške 4,0 milióna EUR splatená z výnosov z predaja podniku NCHZ, stále však existujú výnosy z predaja majetku, ktoré ešte neboli rozdelené.

2.3. **Opis opatrení**

(21) Hodnotené opatrenia sa týkajú neuhradenia záväzkov voči rôznym štátnym subjektom počas konkurzného konania voči NCHZ.

(22) Zostávajúce záväzky NCHZ voči verejným subjektom alebo štátnym spoločnostiam dosiahli počas konkurzného konania k dátumu predaja podniku NCHZ 1. augusta 2012 celkovú výšku 13 353 877,46 EUR. Tieto záväzky predstavujú len záväzky, ktoré vznikli počas konkurzného konania (nepredstavujú celkovú výšku záväzkov voči štátu). Také záväzky sú vymedzené v § 87 slovenského zákona o konkurze ([7]) (ďalej len „slovenský zákon o konkurze“) ako „pohľadávky proti podstate“. Pohľadávky proti podstate zahŕňajú okrem iného pohľadávky, ktoré vzniknú po vyhlásení konkurzu v súvislosti so správou a speňažovaním majetku v konkurze, a pohľadávky, ktoré vzniknú po vyhlásení konkurzu, ako sú dane, poplatky, clá, poistné na zdravotné poistenie, poistné na sociálne poistenie, mzdy alebo platy zamestnancov spoločnosti v konkurze. Akékoľvek záväzky, ktoré vzniknú z dôvodu pokračovania prevádzky spoločnosti počas konkurzného konania a nemôžu byť uhradené z výnosov z tohto pokračovania prevádzky, sa takisto posudzujú ako pohľadávky proti podstate.

(*) Dôverná informácia.
([7]) Zákon č. 7/2005 Z. z. z 9. decembra 2004 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

(23) Verejné záväzky NCHZ, ktoré vznikli počas konkurzného konania, sú uvedené v tabuľke 1.

Tabuľka 1

Záväzky NCHZ voči štátu alebo štátnym spoločnostiam, ktoré vznikli počas konkurzného konania (stav k 1. augustu 2012)

Verejné orgány/štátna spoločnosť	Výška záväzku v EUR
Sociálna poisťovňa	[…]
Všeobecná zdravotná poisťovňa	[…]
Slovenský vodohospodársky podnik, š. p.	[…]
Mesto Nováky (poplatok za odpady, daň z nehnuteľností)	[…]
Environmentálny fond	[…]
RTVS, s. r. o.	[…]
Viacero obcí (poplatok za odpady, daň z nehnuteľností)	[…]
Spoločná zdravotná poisťovňa	[…]
Daň z motorových vozidiel	[…]
SPOLU	**13 353 877,46**

(24) Podľa § 88 ods. 5 slovenského zákona o konkurze pohľadávky z prevádzkovania podniku uspokojuje správca z výnosov získaných prevádzkovaním úpadcovho podniku podľa poradia ich splatnosti.

(25) Z informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, sa zdá, že aspoň niektoré štátne inštitúcie (napr. Sociálna poisťovňa) sa snažili vymôcť pohľadávky v rámci konkurzného konania. Pokračovanie prevádzky NCHZ však neprinieslo dostatočné výnosy na pokrytie všetkých prevádzkových nákladov vrátane príspevkov na sociálne zabezpečenie a ostatných pohľadávok štátu, ktoré vznikli počas konkurzného konania. Výnosy NCHZ sa použili najmä na pokrytie nákladov priamo súvisiacich s prevádzkou podniku (zásobovanie surovinami, energiou atď.) s cieľom udržať ich obchodnú činnosť, zatiaľ čo záväzky voči štátu neboli uhradené a počas pokračovania prevádzky NCHZ v konkurze ďalej rástli.

(26) Pokračovanie prevádzky NCHZ, ktoré bolo hlavnou príčinou týchto akumulovaných záväzkov, bolo založené na dvoch rôznych opatreniach počas konkurzného konania: na zákone – od decembra 2009 do decembra 2010 – a na uznesení veriteľov od januára 2011.

2.3.1. *Prevádzka na základe zákona*

(27) Od nadobudnutia účinnosti zákona 1. decembra 2009 a rozhodnutia vlády z 2. decembra 2009 až do skončenia účinnosti zákona 31. decembra 2010 využívali NCHZ výhody spojené s postavením „strategickej spoločnosti“. V zmysle zákona bol správca konkurznej podstaty povinný i) zabezpečiť pokračovanie prevádzky strategickej spoločnosti, aj keby jej výnosy plne nepokrývali jej prevádzkové náklady vrátane daní a príspevkov na sociálne zabezpečenie a ii) zabrániť neodôvodnenému hromadnému prepúšťaniu zamestnancov.

(28) Zákon sa mal vzťahovať na obchodné spoločnosti strategického významu, na ktorých majetok bol vyhlásený konkurz. Účelom zákona bolo zachovať prevádzku tých podnikov, ktoré sú v konkurze, ale ktoré slovenská vláda vyhlásila za strategicky dôležité. Zákon okrem toho poskytol slovenskej vláde prednostné právo na kúpu strategických spoločností, ktoré sa dostali do konkurzu.

(29) Na to, aby spoločnosť patrila do rozsahu pôsobnosti zákona, museli byť splnené všetky tieto požiadavky:

— spoločnosť je obchodnou spoločnosťou, ktorej majetok je predmetom vyhláseného konkurzného konania,

— spoločnosť je dôležitá z hľadiska ochrany zdravia, bezpečnosti štátu alebo riadneho chodu hospodárstva,

— spoločnosť má viac ako 500 zamestnancov alebo významným spôsobom dodáva energiu, plyn, teplo alebo produkty rafinérskeho priemyslu pre verejnosť, iné odvetvia priemyslu a celoštátnu dopravu alebo prevádzkuje vodné dielo, verejnú čistiareň odpadových vôd, verejnú kanalizáciu alebo verejný vodovod,

— slovenská vláda musí vyhlásiť spoločnosť za spoločnosť strategického významu.

(30) NCHZ bola jedinou spoločnosťou, ktorá mala z tohto zákona prospech. Zákon bol prijatý 5. novembra 2009 a nadobudol účinnosť 1. decembra 2009. Slovenská vláda vyhlásila NCHZ za strategickú spoločnosť 2. decembra 2009 svojím rozhodnutím č. 534/2009.

(31) Pri rozhodovaní o strategickom význame NCHZ slovenská vláda poukázala na skutočnosť, že konkurz spoločnosti by mohol viesť k strate viac ako 1 700 priamych pracovných miest a ohroziť ďalších 5 000 pracovných miest u dodávateľov NCHZ na Slovensku. Uviedla tiež, že ukončenie výroby v NCHZ by negatívne ovplyvnilo výkonnosť a konkurencieschopnosť chemického priemyslu na Slovensku, čím by sa výrazne zhoršila pozícia celej slovenskej ekonomiky. ([8])

2.3.2. *Prevádzka na základe uznesenia veriteľského výboru*

(32) Po skončení účinnosti zákona 31. decembra 2010 správca konkurznej podstaty, ktorý bol viazaný pokynmi veriteľského výboru, rozhodol o pokračovaní prevádzky NCHZ v súlade s ustanoveniami slovenského zákona o konkurze.

(33) Podľa slovenského zákona o konkurze si veritelia všetkých nezabezpečených pohľadávok prihlásených v konkurznom konaní volia veriteľský výbor na účely výkonu svojich práv v konkurze. Výbor má právomoc vydávať pokyny správcovi konkurznej podstaty za okolností, ktoré sú výslovne stanovené v slovenskom zákone o konkurze, okrem iného v situácii, keď náklady na prevádzku podniku v konkurze presiahnu výnosy z jeho prevádzky a pokračovanie v jeho prevádzke tak vedie k ďalšiemu hromadeniu záväzkov. V takej situácii si správca vyžiada pokyny týkajúce sa rozsahu, v ktorom sa má pokračovať v prevádzke spoločnosti (§ 88 slovenského zákona o konkurze). O týchto pokynoch musí hlasovať veriteľský výbor spolu so zabezpečenými veriteľmi a následne ich musí schváliť konkurzný súd, ktorý ich vyhlási za záväzné.

(34) V prípade konkurzného konania voči NCHZ bol výbor zložený z 5 subjektov, z ktorých štyri boli v súkromnom vlastníctve ([9]). Verejným členom výboru bol Fond národného majetku. NCHZ mali okrem toho, podľa informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, šesť zabezpečených veriteľov. Štyria z týchto zabezpečených veriteľov boli štátne/verejnoprávne podniky – Fond národného majetku, Environmentálny fond, Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s., a Mesto Nováky.

([8]) Odôvodnenie rozhodnutia vlády č. 534/2009 z 2. decembra 2009, ktorým boli NCHZ vyhlásené za strategickú spoločnosť.

([9]) Súkromnými členmi veriteľského výboru boli spoločnosti INVEST – KREDIT, s. r. o. (vo vlastníctve spoločnosti DISOR HOLDINGS LIMITED, jediného akcionára NCHZ), Novácka Energetika, a. s. (pôvodne dcérska spoločnosť NCHZ, väčšinovým vlastníkom je od januára 2011 spoločnosť STUPEFY HOLDINGS LIMITED), M-ENERGO, s. r. o. (väčšinovým vlastníkom je spoločnosť STUPEFY HOLDINGS LIMITED) a DAK KIABA, s. r. o.

(35) Správca v súlade so svojou povinnosťou podľa slovenského zákona o konkurze informoval zabezpečených aj nezabezpečených veriteľov (na spoločnom zasadnutí 26. januára 2011) o tom, že náklady na prevádzku podniku NCHZ sú vyššie ako výnosy z prevádzky. Správca predložil veriteľom aj ekonomickú analýzu z 23. decembra 2010, v ktorej boli uvedené viaceré možné scenáre a porovnanie nákladov a výnosov z hľadiska veriteľov NCHZ. V analýze sa dospelo k záveru, že je v záujme veriteľov pokračovať v prevádzke NCHZ a predať ich ako fungujúci podnik. Analýza správcu bola doplnená prezentáciou vedenia NCHZ – NCHZ Nováky: Štúdia uskutočniteľnosti reštrukturalizácie – v ktorej sa tiež argumentovalo, že najlepšie riešenie pre veriteľov je predať NCHZ ako podnik v prevádzke. So zreteľom na tieto štúdie všetci veritelia vo veriteľskom výbore, ako aj všetci zabezpečení veritelia, 26. januára 2011 súhlasili s tým, aby spoločnosť pokračovala v prevádzke. Toto rozhodnutie schválil súd v Trenčíne 23. februára 2011, čím sa stalo pre správcu záväzným.

(36) Po schválení veriteľmi a súdom v Trenčíne pokračovala prevádzka podniku NCHZ bez prerušenia až do jeho predaja ako fungujúceho podniku spoločnosti Via Chem Slovakia v júli 2012.

2.3.3. *Rozhodnutie Komisie o začatí formálneho vyšetrovacieho konania*

(37) V rozhodnutí z 2. júla 2013 o začatí konania sa konštatovalo, že NCHZ neuhradili v plnej výške počas konkurzného konania príspevky na sociálne zabezpečenie za svojich zamestnancov, ani žiadne ďalšie záväzky voči rôznym štátnym subjektom. Výška verejného dlhu za obdobie rokov 2009 až 2011 dosiahla 12,1 milióna EUR. Vzhľadom na finančné ťažkosti NCHZ, ktoré viedli k návrhu na vyhlásenie konkurzu, podstúpil štát tým, že umožnil pokračovanie prevádzky NCHZ, skutočné riziko akumulovania verejných záväzkov, ktoré by NCHZ neboli schopné splniť. Neuhradenému dlhu sa teda mohlo predísť alebo sa dlh mohol aspoň výrazne znížiť zastavením prevádzky NCHZ počas konkurzného konania.

(38) Existovali aj významné náznaky, že rozhodnutie veriteľov o pokračovaní v prevádzke NCHZ po skončení účinnosti zákona možno pripísať štátu a že spoločnosti poskytlo nenáležitú selektívnu hospodársku výhodu.

(39) Komisia tak na základe predbežného posúdenia dospela k záveru, že spoločnosti NCHZ bola tým, že sa jej umožnilo pokračovať v prevádzke a pôsobení na trhu bez toho, aby musela počas značne dlhého časového obdobia uhrádzať príspevky na sociálne zabezpečenie a ostatné verejné záväzky, poskytnutá výhoda voči jej konkurentom, ktorú by za normálnych trhových podmienok nezískala.

(40) Komisia mala pochybnosti aj o tom, či bola verejná súťaž, prostredníctvom ktorej boli NCHZ predané, nepodmienená, pretože niektorí uchádzači mali možnosť zvýšiť ponuky v neskoršom štádiu, keď už boli všetky ponuky predložené. Komisia preto mala pochybnosti, či cena, ktorú víťaz verejnej súťaže zaplatil za majetok spoločnosti, bola trhovou cenou, ktorá zabezpečovala maximalizáciu výnosov určených na uspokojenie veriteľov vrátane štátu. Okrem toho existovali významné náznaky, že ekonomická kontinuita medzi NCHZ a novým subjektom nebola prerušená. Znamenalo by to, že akúkoľvek nezlučiteľnú štátnu pomoc poskytnutú NCHZ by bolo možné vymáhať aj od nového vlastníka podniku spoločnosti.

(41) Komisia preto rozhodla o začatí konania podľa článku 108 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

3. **PRIPOMIENKY ZAINTERESOVANÝCH STRÁN**

(42) K rozhodnutiu o začatí konania predložili pripomienky dve tretie strany – sťažovateľ a ďalšia zainteresovaná tretia strana, ktorá si želala zostať anonymná. Obe tieto zainteresované strany potvrdili skutočnosti, ako aj dôvody uvedené Komisiou v rozhodnutí o začatí formálneho vyšetrovacieho konania.

(43) Tretie strany zdôraznili očividné časové prepojenie medzi hospodárskymi ťažkosťami NCHZ a predložením zákona o strategických spoločnostiach, ktorý bol prijatý v skrátenom legislatívnom konaní. Slovenská vláda okrem toho prijala rozhodnutie o vyhlásení NCHZ za strategickú spoločnosť v zmysle zákona iba jeden deň po nadobudnutí účinnosti zákona. Obe zainteresované strany vyhlásili, že štát mohol zabrániť predvídateľnému riziku akumulácie neuhradených pohľadávok voči štátu, ak by NCHZ nepriznal štatút strategickej spoločnosti.

(44) Okrem toho je možné, že NCHZ ťažili z výhody postavenia podniku, ktorý na základe zákona nemôže opustiť trh, čím zostávali dôveryhodným obchodným partnerom, zatiaľ čo v prípade iných spoločností v rovnakej situácii ako NCHZ, t. j. v konkurznom konaní, by sa s vysokou pravdepodobnosťou zhoršili ich obchodné vzťahy s dodávateľmi a zákazníkmi vzhľadom na ich možný odchod z trhu.

(45) Vo vzťahu k prevádzke NCHZ na základe rozhodnutia veriteľského výboru jedna zo zainteresovaných strán uviedla, že člen veriteľského výboru, ktorý bol vo vlastníctve štátu, sa mohol a mal pokúsiť dosiahnuť iný výsledok tým, že presvedčí ostatných členov výboru, alebo mal minimálne hlasovať proti pokračovaniu prevádzky NCHZ. Rovnaké argumenty sa vzťahujú na štát ako jedného zo zabezpečených veriteľov, ktorý mal podľa zainteresovaných strán právo vetovať rozhodnutie o schválení pokračovania prevádzky NCHZ. Vzhľadom na túto nečinnosť možno podľa názoru zainteresovaných strán pripísať rozhodnutie veriteľského výboru a zabezpečených veriteľov štátu.

(46) V každom prípade zainteresované strany ďalej uviedli, že rozhodnutie trenčianskeho súdu o povolení zachovania prevádzky NCHZ je možné tiež pripísať štátu.

(47) Obe zainteresované strany uviedli, že pokračovanie prevádzky NCHZ narušilo hospodársku súťaž najmä na trhu s karbidom vápnika a že NCHZ mali počas tohto obdobia veľmi agresívnu cenovú politiku.

(48) Vo vzťahu k predaju NCHZ jedna zo zainteresovaných strán uviedla, že v dôsledku záväzkov v rámci verejnej súťaže boli výsledky súťaže neisté, a z tohto dôvodu sa verejnej súťaže nezúčastnila, hoci by pre ňu získanie podniku NCHZ mohlo byť zaujímavé.

(49) Zúčastnené strany nakoniec uviedli, že celkové pôsobenie a prítomnosť spoločnosti Fortischem na trhu sú v zásade identické s bývalým podnikom NCHZ. Jedinou viditeľnou zmenou bola zmena názvu a vlastníka.

4. **PRIPOMIENKY SLOVENSKA**

Existencia hospodárskej výhody pre NCHZ

(50) Slovensko tvrdí, že správca konkurzného konania NCHZ bol povinný pokračovať v prevádzke spoločnosti na základe zákona do 31. decembra 2010. Vo vzťahu k charakteru tohto zákona Slovensko uviedlo, že zákon predstavoval všeobecné opatrenie uplatniteľné na všetky spoločnosti, ktoré by splnili dané podmienky.

(51) Slovensko tvrdilo, že aj napriek tomu, že veritelia ani súd počas prvého obdobia neprijali žiadne rozhodnutie, je pravdepodobné, že ak by zákon neexistoval, veritelia by sa aj tak rozhodli pokračovať v prevádzke NCHZ. Slovensko odkázalo na predbežnú analýzu a verejné vyhlásenia správcu z októbra 2009 (t. j. pred nadobudnutím účinnosti zákona), ktoré svedčia o tom, že uprednostňoval pokračovanie prevádzky NCHZ. Zákon tak nemal žiadny podstatný vplyv, pretože NCHZ by pokračovali v prevádzke aj bez prijatia zákona výlučne na základe štandardných predpisov o konkurze.

(52) Následne, po skončení účinnosti zákona v decembri 2010, požiadal správca veriteľský výbor o pokyny v súvislosti s pokračovaním prevádzky spoločnosti. Výbor súhlasil a toto rozhodnutie potvrdil trenčiansky súd ([10]). Slovensko predložilo vypracovanú hospodársku analýzu, ktorá slúžila ako podklad pre rozhodovanie veriteľského výboru. Spoločnosť teda pokračovala v prevádzke až do svojho predaja v roku 2012.

(53) Slovensko predložilo aj hypotetickú analýzu vypracovanú správcom pomocou metodiky použitej na analýzu vypracovanú v 2. období (pokračovanie prevádzky na základe rozhodnutia veriteľov a súdu), v ktorej sa dospelo k záveru, že ak by sa o likvidácii uvažovalo na začiatku 1. obdobia (pokračovanie prevádzky na základe zákona), výsledok analýzy by bol rovnaký. Napriek nižšiej úrovni aktuálnych záväzkov v hodnote 8,5 milióna EUR by výnosy z likvidácie neboli vyššie ako náklady a aktuálne záväzky.

([10]) Obchodný vestník č. 37B, 23.2.2011.

(54) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Slovensko tvrdí, že postup štátu počas celého konkurzného konania bol v súlade so zásadou veriteľa v trhovom hospodárstve. Neposkytlo preto NCHZ žiadnu hospodársku výhodu a jeho konanie nepredstavovalo štátnu pomoc.

Vymáhanie pohľadávok Slovenska od NCHZ v konkurze

(55) Slovensko tvrdilo, že v rámci správy a vymáhania pohľadávok voči NCHZ hlavný veriteľ, ktorým je Sociálna poisťovňa, postupoval v súlade so zákonom č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a v súlade so slovenským zákonom o konkurze. Sociálna poisťovňa vyčerpala všetky prostriedky nápravy dostupné podľa zákona. Neakceptovala neplatenie poistného a riadne zaevidovala svoju pohľadávku u správcu.

(56) Sociálna poisťovňa nemala záznam o žiadnych pohľadávkach voči NCHZ, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu, ktoré by bolo potrebné prihlásiť v konkurznom konaní v súlade s § 28 slovenského zákona o konkurze ([11]). Preto sa nemohla stať členom veriteľských orgánov, ktoré rozhodovali o pokračovaní prevádzky NCHZ.

(57) Z toho dôvodu bola jediným dostupným prostriedkom zabezpečenia jej pohľadávok ich registrácia v prebiehajúcom konkurznom konaní ako pohľadávok proti podstate. Sociálna poisťovňa (prostredníctvom pobočky v Prievidzi) tak konala priebežne, v súlade s § 87 a 88 slovenského zákona o konkurze (podrobnosti sú uvedené v tabuľke 2).

(58) Podľa § 87 ods. 3 slovenského zákona o konkurze uspokojuje pohľadávky proti podstate správca z výťažku zo speňaženia majetku dotknutej podstaty podľa poradia ich splatnosti. Správca zodpovedá veriteľom pohľadávok proti podstate za škodu, ktorá im vznikne tým, že ich pohľadávka proti podstate nebola riadne a včas uspokojená v súlade s týmto ustanovením, pokiaľ nepreukáže, že postupoval s potrebnou odbornou starostlivosťou. Dňa 24. augusta 2011 sa v pobočke v Prievidzi uskutočnilo stretnutie zástupcov Sociálnej poisťovne a NCHZ. Na stretnutí správca informoval zástupcov Sociálnej poisťovne, že nebude schopný uspokojiť pohľadávky proti podstate, pretože musí uprednostniť pokračovanie prevádzky podniku, aby mohla byť spoločnosť predaná za čo najlepšiu cenu.

(59) Podľa § 47 ods. 1 slovenského zákona o konkurze sa vyhlásením konkurzu prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurznému konaniu a patriaceho úpadcovi. Časové lehoty určené alebo stanovené v týchto konaniach počas tohto obdobia prerušenia neplynú.

(60) Podľa § 47 slovenského zákona o konkurze Sociálna poisťovňa nesmie uplatniť pohľadávku rozhodnutím podľa zákona o sociálnom poistení, ani následne vymáhať pohľadávku v rámci začatia exekučného konania (pozri § 48 slovenského zákona o konkurze). V tabuľke 2 sú uvedené pohľadávky zaregistrované sociálnou poisťovňou v období od septembra 2009 do januára 2012.

(61) Pobočka Sociálnej poisťovne v Prievidzi však 15. novembra 2011 podala na Okresnú prokuratúru v Prievidzi sťažnosť na osoby oprávnené konať v mene NCHZ s tým, že sa údajne v období od júna 2011 do septembra 2011 dopustili trestného činu neodvedenia poistného a neplatenia poistného podľa § 277 a 278 zákona č. 300/2005 Z. z. (trestný zákon) v znení neskorších predpisov. Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi zastavil 7. februára 2012 trestné konanie, pretože nebolo možné zistiť skutočnosti, ktoré by umožňovali trestné stíhanie dotknutých osôb.

Tabuľka 2

Výška pohľadávok prihlásených v konkurznom konaní (v tisícoch EUR) ([1]) **Sociálnou poisťovňou v období od septembra 2009 do januára 2012**

Druh pohľadávky	Dátum prihlásenia u správcu konkurznej podstaty	Suma v tisícoch EUR
Sociálne poistenie a dôchodkové poistenie	11.10.2010	[…]
Sociálne poistenie a dôchodkové poistenie	24.6.2011	[…]

([11]) Sociálna poisťovňa nebola zabezpečeným veriteľom, pretože záväzky voči nej vznikli až po začatí konkurzného konania.

Druh pohľadávky	Dátum prihlásenia u správcu konkurznej podstaty	Suma v tisícoch EUR
Sociálne poistenie a dôchodkové poistenie	december 2011	[…]
Garančné poistenie	11.10.2010	[…]
Garančné poistenie	24.6.2011	[…]
Garančné poistenie	18.1.2012	[…]
Celková výška pohľadávok zaevidovaných do 31.1.2012		[…]

([1]) Všetky číselné údaje sú zaokrúhlené.

Predaj NCHZ

(62) Pokiaľ ide o predaj NCHZ, Slovensko tvrdilo, že predaj sa uskutočnil otvoreným, transparentným a bezpodmienečným spôsobom a že vo verejnej súťaži bol riadne vybratý uchádzač s najvyššou ponukou. Pokiaľ ide o druh predaja, Slovensko tvrdilo, že tento prípad by sa mal vnímať ako osobitný prípad majetkového obchodu, v ktorom sa prevádza celý majetok spolu s právami a určitými záväzkami spojenými s týmto majetkom.

(63) Slovensko ďalej tvrdilo, že v tomto konkrétnom prípade nebolo pravdepodobné, že by podmienky stanovené pre druhú verejnú súťaž ovplyvnili možnosť dosiahnuť najvyššiu možnú cenu, pretože ani jeden z dvoch uchádzačov, ktorý sa zúčastnili druhej verejnej súťaže, neplánoval prevziať žiadne záväzky. Konečná dosiahnutá cena (2,2 milióna EUR) bola okrem toho veľmi blízka cene v prvej verejnej súťaži, ktorá bola zrušená (2 milióny EUR). Prvá verejná súťaž nezahŕňala žiadne záväzky.

(64) Keďže podľa názoru Slovenska boli NCHZ predané v rámci dostatočne otvorenej, transparentnej a bezpodmienečnej verejnej súťaže, bola za majetok NCHZ získaná trhová cena. Podľa názoru Slovenska medzi NCHZ, Via Chem Slovakia a teraz Fortischem neexistuje hospodárska kontinuita. Slovensko tvrdilo, že v transakcii medzi spoločnosťami Via Chem Slovakia a Fortischem bolo prevedených menej ako 60 % podniku, najmä preto, že predaj nezahŕňal žiaden nehnuteľný majetok. Slovensko nakoniec uviedlo, že Komisia nemá žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že predaj NCHZ ako fungujúceho podniku bol vykonaný s cieľom vyhnúť sa vymáhaniu štátnej pomoci.

(65) Slovensko potvrdilo, že všetky nepeňažné záväzky týkajúce sa zmlúv so zamestnancami boli takisto prevedené na nového kupujúceho – Via Chem Slovakia. Slovensko takisto objasnilo, že sa nevykonalo ocenenie, v ktorom by sa vyhodnotil súčet majetku alebo spoločnosti ako fungujúceho podniku. Nakoniec Slovensko potvrdilo, že všetky záväzky voči štátu, ktoré vznikli počas konkurzného konania, zostali v NCHZ a budú vyrovnané z výnosov z predaja.

5. **POSÚDENIE POMOCI**

5.1. **Existencia štátnej pomoci**

(66) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

(67) S cieľom dospieť k záveru, či ide o štátnu pomoc, sa preto musí posúdiť, či sú v tomto prípade splnené kumulatívne kritériá uvedené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ (t. j. poskytnutie štátnych prostriedkov, možnosť pripísať opatrenie štátu, selektívna výhoda, možné narušenie hospodárskej súťaže a vplyv na obchod v rámci EÚ). Posúdiť by sa to malo najmä v súvislosti s neplatením príspevkov na sociálne zabezpečenie a iných záväzkov voči štátu počas pokračovania prevádzky NCHZ v konkurze i) na základe uplatnenia zákona po rozhodnutí vlády, ktorým vyhlásila NCHZ za strategickú spoločnosť v zmysle zákona (pozri časť 5.2 nižšie) a ii) pokračovaním prevádzky na základe rozhodnutia veriteľského výboru so súhlasom verejných veriteľov (pozri časť 5.3 nižšie).

(68) Toto posúdenie by sa malo vykonať so zreteľom na skutočnosť, že vzhľadom na finančné ťažkosti NCHZ pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu podstúpila vláda vyhlásením NCHZ za strategickú spoločnosť skutočné riziko akumulovania verejných záväzkov, ktoré NCHZ nemohli splniť. Existovalo podstatné riziko, že pokračovanie prevádzky NCHZ počas konkurzného konania neprinesie dostatočné výnosy na pokrytie všetkých prevádzkových nákladov vrátane príspevkov na sociálne zabezpečenie a iných štátnych pohľadávok a že pribúdajúce záväzky voči štátu nebudú riadne uhradené. Keďže tento scenár sa počas roka 2010 naozaj naplnil, riziko ďalšieho pribúdania neuhradených záväzkov voči štátu bolo ešte zreteľnejšie na začiatku roka 2011, keď veriteľský výbor po skončení účinnosti zákona rozhodol o pokračovaní prevádzky NCHZ. Správca dokonca osobitne upozornil veriteľov NCHZ na túto záležitosť.

(69) Pokračovanie prevádzky spoločnosti v konkurze viedlo k narastaniu verejného dlhu. Výška neuhradeného verejného dlhu akumulovaného počas konkurzného konania (2009 – 2012) dosiahla celkovo viac ako 13,3 milióna EUR.

(70) Tiež je potrebné poznamenať, že je nepravdepodobné, že by sa akumulované verejné záväzky mohli plne nahradiť z výťažku z predaja podniku NCHZ (predajná cena 2,2 milióna EUR a vrátenie […]). Skutočne boli doteraz z výnosov z predaja uhradené pohľadávky verejných subjektov len vo výške približne 4,0 milióna EUR.

5.2. **Uplatňovanie zákona na NCHZ**

(71) Počas 13 mesiacov (od nadobudnutia účinnosti zákona 1. decembra 2009 až do jej skončenia 31. decembra 2010) uplatňovanie zákona na NCHZ poskytovalo základ pre pokračovanie prevádzky NCHZ napriek tomu, že náklady na prevádzku podniku boli stále vyššie ako výnosy z nej získané, a preto viedli k narastaniu dlhu.

(72) V súlade s § 5 písm. a) zákona bol správca konkurznej podstaty povinný zabezpečiť prevádzku spoločnosti, ktorú vláda vyhlásila za strategicky dôležitú. Správca vo svojej odpovedi na žiadosť o informácie uviedol, že pokračovanie prevádzky spoločnosti v konkurze bolo nevyhnutným následkom dodržiavania jeho povinností vyplývajúcich priamo zo zákona a jeho postupu v súlade s nimi. NCHZ teda mohli pokračovať v prevádzke a udržať si svoje obchodné vzťahy napriek tomu, že sa nachádzali v situácii, v ktorej by bol správca povinný zvážiť možnosť zastavenia prevádzky a zrušenia podniku (pretože podnik nebol schopný uhradiť všetky svoje dlhy).

5.2.1. *Poskytnutie štátnych prostriedkov a možnosť pripísať opatrenia štátu*

(73) Ako už bolo uvedené vyššie, Slovensko prijalo zákon a na jeho základe vyhlásilo NCHZ za strategickú spoločnosť. Správca bol preto povinný z dôvodu uplatňovania zákona pokračovať v prevádzke NCHZ počas konkurzného konania.

(74) Uvedeným vyhlásením bola prevádzka spoločnosti udržaná napriek existencii jasného rizika (ktoré sa aj naplnilo), že výnosy nebudú stačiť na pokrytie nákladov na prevádzku počas konkurzu vrátane odvodov na sociálne zabezpečenie a ostatných záväzkov voči štátu.

(75) Z toho vyplýva, že štát mohol zabrániť predvídateľnému riziku akumulovania nesplatených záväzkov voči štátu tak, že by uplatnil právo na vlastné uváženie podľa zákona a nepriznal NCHZ status strategickej spoločnosti, ktorý zaväzoval správcu pokračovať v prevádzke podniku NCHZ počas konkurzného konania.

(76) Okrem toho pokračovanie prevádzky a hromadenie dodatočných záväzkov v dôsledku uplatnenia zákona sťažili existujúcim verejným veriteľom NCHZ vymáhanie ich existujúcich pohľadávok.

(77) Komisia preto dospela k záveru, že vyhlásenie NCHZ za strategickú spoločnosť viedlo k poskytnutiu štátnych prostriedkov v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Toto poskytnutie malo formu ušlých príjmov z príspevkov na sociálne zabezpečenie a iných verejných pohľadávok, ktoré NCHZ neuspokojili počas obdobia, keď sa na ne uplatňoval zákon. Komisia takisto poznamenáva, že rozhodnutie vyhlásiť NCHZ za spoločnosť strategického významu prijala vláda, preto toto rozhodnutie možno jednoznačne pripísať Slovensku ako štátu.

5.2.2. *Hospodárska výhoda*

(78) Uplatnenie zákona na NCHZ im poskytlo hospodársku výhodu, keďže ochránilo spoločnosť pred bežným priebehom konkurzného konania podľa štandardných právnych predpisov o konkurze. NCHZ pokračovali v prevádzke počas takmer 13 mesiacov výlučne z dôvodu uplatňovania zákona. Správca konkurznej podstaty musel zabezpečiť prevádzku podniku, aj keď jeho výnosy nepokrývali plne jeho prevádzkové náklady vrátane daní alebo príspevkov na sociálne zabezpečenie. Uplatňovanie zákona tak znemožnilo správcovi a veriteľom rozhodnúť na základe vlastného uváženia, či je pokračovanie prevádzky spoločnosti hospodársky výhodné.

(79) V dôsledku stratového charakteru pokračujúcej prevádzky neboli NCHZ počas konkurzného konania schopné plne uhrádzať svoje záväzky vrátane príspevkov na sociálne zabezpečenie a zdravotné poistenie svojich zamestnancov a iných záväzkov voči rôznym štátnym subjektom.

(80) Správca bol z dôvodu uplatňovania zákona na NCHZ povinný i) zabezpečiť prevádzku NCHZ a ii) zabrániť neodôvodnenému hromadnému prepúšťaniu zamestnancov. Na základe toho správca sám uviedol, že bol z dôvodu uplatňovania zákona povinný pokračovať v plnej prevádzke NCHZ bez možnosti analyzovať alternatívy a vybrať tú, ktorá by bola najvýhodnejšia pre veriteľov spoločnosti v konkurze.

(81) Kým bol zákon účinný, nemohla sa uskutočniť schôdza veriteľov, aby sa rozhodlo o hospodárskej budúcnosti NCHZ a nebola vykonaná žiadna analýza na posúdenie toho, či ďalšie pokračovanie činnosti NCHZ v danej fáze je v záujme veriteľov. Až keď mala uplynúť účinnosť zákona, správca zadal komplexnú ekonomickú analýzu a zvolal schôdzu veriteľov spoločnosti, aby rozhodli, či sa má NCHZ ďalej prevádzkovať alebo nie.

(82) Okrem toho uplatňovanie zákona na NCHZ nebolo založené na úvahách, ktoré by brali do úvahy veritelia spoločnosti, ale na iných verejnopolitických úvahách. V odôvodnení rozhodnutia vlády z 2. decembra 2009, ktorým boli NCHZ vyhlásené za strategickú spoločnosť v zmysle zákona, sa uvádza hrozba straty 1 700 pracovných miest priamo v NCHZ a ďalších 5 000 pracovných miest u dodávateľov NCHZ v prípade ich likvidácie. Uvádza sa v ňom aj to, že ukončenie výroby v NCHZ by negatívne ovplyvnilo výkonnosť a konkurencieschopnosť celého chemického priemyslu na Slovensku, čím by sa výrazne zhoršila pozícia celej slovenskej ekonomiky. Uplatňovanie zákona na NCHZ zo strany vlády ako také preto zjavne nebolo odôvodnené na základe zásady veriteľa v trhovom hospodárstve (market economy creditor principle – MECP). Slovensko tvrdí, že aj keď veritelia ani súd počas prvého obdobia neprijali žiadne rozhodnutie, veritelia by sa pravdepodobne rozhodli pokračovať v prevádzke NCHZ aj v prípade, že by sa zákon na NCHZ neuplatňoval. Slovensko odkazuje na predbežnú analýzu z 26. októbra 2009 a verejné vyhlásenia správcu z októbra 2009 (t. j. pred nadobudnutím účinnosti zákona), ktoré svedčia o tom, že uprednostňoval pokračovanie prevádzky NCHZ.

(83) Predbežná analýza správcu je však pomerne neúplná, neobsahuje žiadnu analýzu alternatívnych možností (predaj majetku alebo likvidáciu), a preto ju nemožno považovať za spoľahlivý základ, ktorý by veritelia použili pri rozhodovaní o pokračovaní prevádzky NCHZ. Súd okrem toho v decembri 2009 nahradil pôvodného správcu NCHZ novým správcom, ktorý by možno dospel na základe hlbšieho posúdenia k inému záveru. Akékoľvek ďalšie posudzovanie tejto otázky však bolo pozastavené nadobudnutím účinnosti zákona a veritelia ani súd tak nemali žiadnu možnosť prediskutovať túto otázku a rozhodnúť o nej z hľadiska svojich hospodárskych záujmov.

(84) Aj keď sa po skončení účinnosti zákona veritelia a súd rozhodli pokračovať v prevádzke NCHZ, toto rozhodnutie bolo prijaté v odlišnej ekonomickej situácii a vychádzalo z podstatne komplexnejšieho a spoľahlivejšieho hospodárskeho hodnotenia vypracovaného v decembri 2010 s ohľadom na skončenie účinnosti zákona. V tejto analýze sa predovšetkým musela nevyhnutne zohľadniť skutočnosť, že po 1. období dosiahli neuhradené záväzky NCHZ (verejné aj súkromné) v dôsledku predchádzajúceho pokračovania v prevádzke výšku 16 miliónov EUR a mali prednosť pred záväzkami pochádzajúcimi z obdobia pred konkurzom. Situácia preto bola z hľadiska veriteľov iná ako na začiatku konkurzného konania, keď veľká časť týchto záväzkov ešte neexistovala.

(85) Okrem toho bola neistota automaticky súvisiaca s rozhodovaním podľa štandardných pravidiel konkurzného konania odstránená uplatnením uvedeného zákona na NCHZ, ktorý zaručoval, že prinajmenšom do skončenia jeho účinnosti koncom roku 2010 budú NCHZ plne prevádzkyschopné. Tým sa vyslal jasný signál dodávateľom

a zákazníkom spoločnosti, ktorí tak boli ubezpečení, že môžu naďalej obchodovať s NCHZ, pretože spoločnosť bude vďaka svojmu postaveniu strategického podniku podľa zákona plne prevádzkyschopná. Keďže bezpečnosť dodávok predstavuje pre zákazníkov v chemickom priemysle dôležitý prvok, uplatnenie zákona zabezpečilo NCHZ významnú výhodu v porovnaní so štandardným konkurzným konaním. Zákazníkom NCHZ poskytlo podstatne väčšiu záruku, že napriek prípadným budúcim stratám a nezávisle od stanoviska a záujmov svojich veriteľov budú NCHZ v prevádzke prinajmenšom do skončenia účinnosti zákona. NCHZ tak bolo poskytnuté privilegované zaobchádzanie oproti ich konkurentom v podobnej situácii.

(86) Riziko prechodu zákazníkov k iným dodávateľom v dôsledku konkurzu nie je iba hypotetické. Aj napriek ochrannému štítu poskytnutému uplatňovaním zákona totiž spoločnosť stratila v rokoch 2009 a 2010 niektorých zákazníkov, ako to vyplýva z ekonomickej analýzy správcu vypracovanej po skončení účinnosti zákona. Bez uplatňovania zákona by bolo riziko, že v dôsledku neistoty vyplývajúcej z konkurzného konania poklesnú predaje, podstatne vyššie. Ďalej by sa zvýšilo aj riziko, že pokračovanie prevádzky NCHZ by už ich veritelia mohli považovať za ekonomicky neúčelné.

(87) Slovensko predložilo hypotetickú analýzu vypracovanú správcom, vychádzajúcu z metodiky použitej na analýzu v 2. období, v ktorej sa dospelo k záveru, že ak by sa na začiatku 1. obdobia uvažovalo o likvidácii, výsledok analýzy by sa nelíšil od výsledku analýzy vypracovanej v 2. období. Bez ohľadu na nižšiu úroveň aktuálnych záväzkov v hodnote 8,5 milióna EUR by výnosy z likvidácie neboli vyššie ako náklady a aktuálne záväzky. Táto analýza je však veľmi stručná a hypotetická a správca ju vypracoval *ex post* ([12]) (bola vypracovaná a predložená až v marci 2014).

(88) Slovensko nepreukázalo, že by na začiatku konkurzného konania bolo pokračovanie prevádzky NCHZ skutočne schválené na základe riadnej hĺbkovej analýzy a diskusie všetkých zúčastnených strán aj v prípade, že by sa zákon na NCHZ neuplatnil. Ak by sa totiž zákon na NCHZ neuplatnil, táto spoločnosť by bola čelila ďalším negatívnym dôsledkom (napr. odchodu zákazníkov k bezpečnejším dodávateľom), čo by značne zvýšilo riziko, že v danej fáze by boli veritelia využili možnosť zastavenia ich prevádzky.

(89) Uplatnenie zákona tak poskytlo NCHZ selektívnu hospodársku výhodu, pretože chránilo spoločnosť pred normálnym priebehom konkurzného konania v rámci štandardnej legislatívy o konkurze. Pripravilo správcu, veriteľov a súd o možnosť zastaviť prevádzku NCHZ alebo výrazne znížiť počet zamestnancov [pozri odôvodnenie (27)], či už na začiatku konkurzného konania, alebo neskôr (t. j. v priebehu roka 2010) s ohľadom na vývoj hospodárskej situácie NCHZ. Poskytlo tiež NCHZ, ako aj tretím stranám (zákazníkom, dodávateľom atď.) istotu pokračovania prevádzky, ktorá podľa štandardných podmienok konkurzu nie je nikdy zabezpečená.

(90) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa Komisia domnieva, že uplatnenie zákona poskytlo NCHZ nenáležitú hospodársku výhodu.

5.2.3. *Selektivita opatrenia*

(91) Rozhodnutie uplatniť zákon na NCHZ a zaručiť tým pokračovanie ich prevádzky je individuálnym opatrením prijatým vládou, ktoré sa špecificky týkalo NCHZ a bolo preto podľa definície selektívnym opatrením.

(92) Slovenské orgány tvrdia, že zákon ako taký bol všeobecným opatrením uplatniteľným na všetky spoločnosti spĺňajúce kritériá vymedzené týmto zákonom. Odhliadnuc od skutočnosti, že príslušným opatrením nie je samotný zákon, ale jeho uplatnenie na NCHZ rozhodnutím vlády, Komisia poznamenáva, že podľa ustálenej judikatúry súdov EÚ skutočnosť, že zákon bol všeobecným opatrením, nevylučuje možnosť, že sa ním priznáva selektívna výhoda konkrétnemu subjektu.

(93) Po prvé, napriek tomu, že zákon bol všeobecným legislatívnym opatrením, okolnosti prípadu naznačujú, že bol v skutočnosti zameraný konkrétne na NCHZ (niektoré články v tlači dokonca označovali zákon ako „lex NCHZ“). Zákon bol prijatý mesiac po vyhlásení konkurzu na spoločnosť a NCHZ boli jediná spoločnosť, na ktorú sa zákon uplatnil.

([12]) Rozsudok Súdneho dvora z 5. júna 2012, Komisia/EDF, C-124/10 P, Zb. 2012, s. I-0000, body 83 až 85 a 105; rozsudok Súdneho dvora zo 16. mája 2002, Francúzsko/Komisia, C-482/99, Zb. 2002, s. I-4397, body 71 a 72; rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1998, City Flyer Express/Komisia, T-16/96, Zb. 1998, s. II-757, bod 76.

(94) Po druhé, aby sa mohol zákon uplatniť na určitý podnik, musela vláda tento podnik svojím rozhodnutím vyhlásiť za „strategický“, pretože zákon sa nevzťahoval automaticky na každý podnik, ktorý spĺňal podmienky stanovené v článku I § 2 zákona. Vláda mala okrem toho, vzhľadom na všeobecné znenie týchto podmienok, značný priestor na voľnú úvahu pri rozhodovaní o tom, ktorý podnik považuje za strategický ([13]).

(95) Komisia sa preto domnieva, že opatrenie umožňujúce akumulovanie neuhradených záväzkov NCHZ voči štátu predstavuje selektívne opatrenie v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

5.2.4. *Narušenie hospodárskej súťaže a vplyv na obchod medzi členskými štátmi*

(96) V dôsledku pokračovania prevádzky NCHZ na základe uplatnenia zákona došlo k zníženiu nákladov, ktoré by inak NCHZ museli znášať. Prevádzka NCHZ nepriniesla dostatočné výnosy na pokrytie všetkých prevádzkových nákladov vrátane príspevkov na sociálne zabezpečenie a ostatných pohľadávok štátu, ktoré vznikli počas konkurzného konania. Napriek neschopnosti NCHZ plniť si všetky záväzky a najmä záväzky voči štátu (ktoré zostali neuhradené 13 mesiacov, počas ktorých bol zákon účinný), zostali NCHZ aktívne na trhu, ponúkali svoje výrobky a konkurovali iným európskym výrobcom chemických látok.

(97) Okrem toho, ako už bolo uvedené, uplatnenie zákona poskytlo NCHZ hospodárske výhody, ktoré iné podniky nachádzajúce sa v podobnej situácii nemohli využívať. Konkrétne sa zákonom pravdepodobne výrazne znížilo riziko straty zákazníkov a dodávateľov počas konkurzného konania. Skutočnosť, že spoločnosť bola podľa zákona povinná pokračovať v prevádzke, podnietila obchodných partnerov NCHZ, aby si udržali svoj vzťah so spoločnosťou. Istota dodávok pre zákazníkov NCHZ, osobitne dôležitá v chemickom priemysle, bola zabezpečená pokračovaním prevádzky podniku, ako to stanovoval zákon. Ak by sa zákon neuplatnil, bolo by pravdepodobnejšie, že by zákazníci NCHZ hľadali alternatívne zdroje dodávok z obáv pred náhlym prerušením prevádzky z dôvodu zhoršujúcej sa finančnej a hospodárskej situácie spoločnosti v konkurze.

(98) Zníženie nákladov jedného podniku predstavuje prevádzkovú pomoc a narúša tak hospodársku súťaž, keďže konkurenti NCHZ museli znášať tieto náklady alebo dôsledky platobnej neschopnosti. Opatrenia ďalej mohli narušiť hospodársku súťaž tým, že umelo udržali NCHZ na trhu s karbidom vápnika a na iných trhoch, na ktorých boli aktívne.

(99) Keďže v EÚ je len obmedzený počet výrobcov karbidu vápnika a s výrobkami sa obchoduje v rámci celej Európy, predmetné opatrenie takisto zjavne ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

5.2.5. *Záver o existencii štátnej pomoci*

(100) Na základe uvedeného Komisia dospela k záveru, že vyhlásenie NCHZ za strategickú spoločnosť na základe zákona predstavovalo selektívnu výhodu v prospech danej spoločnosti, bolo pripísateľné štátu a viedlo k použitiu štátnych prostriedkov na narušenie hospodárskej súťaže na trhu otvorenom pre obchodovanie medzi členskými štátmi. Uvedené opatrenie preto predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

(101) Výška tejto pomoci zodpovedá neuhradeným záväzkom voči štátu a štátnym subjektom, ktoré sa nahromadili počas obdobia uplatňovania zákona na NCHZ. Na základe informácií poskytnutých Slovenskom bola výška takého neuhradeného dlhu na začiatku uvedeného obdobia 735 817,44 EUR ([14]). Výška týchto nezaplatených pohľadávok na konci uplatňovania zákona bola 5 519 241,54 EUR ([15]). Výška pomoci preto zodpovedá sume 4 783 424,10 EUR.

([13]) V tomto ohľade pozri najmä vec T-152/99, Hijos de Andre's Milona (HAMSA)/Komisia, Zb. 2002, s. II-3049, bod 157.

([14]) Táto suma zodpovedá sume nezaplatených pohľadávok voči verejným veriteľom k 31. decembru 2009. Slovenské orgány tvrdia, že neexistujú presné informácie o ich výške presne k dátumu, kedy boli NCHZ vyhlásené za strategickú spoločnosť. Táto suma preto predstavuje najpresnejší (a pomerne konzervatívny) dostupný odhad výšky nezaplatených pohľadávok na začiatku uplatňovania zákona.

([15]) Táto suma zodpovedá sume nezaplatených pohľadávok voči verejným veriteľom k 31. decembru 2010. Slovenské orgány tvrdia, že neexistujú presné informácie o ich výške presne k dátumu, kedy NCHZ prestali byť strategickou spoločnosťou v zmysle zákona. Táto suma preto predstavuje najpresnejší (a pomerne konzervatívny) dostupný odhad výšky nezaplatených pohľadávok na konci uplatňovania zákona.

5.3. **Pokračovanie prevádzky na základe uznesenia veriteľského výboru**

(102) Po skončení účinnosti zákona už správca nebol zo zákona povinný pokračovať v prevádzke spoločnosti. Informoval veriteľov (zabezpečených aj nezabezpečených), že straty NCHZ sa od vyhlásenia konkurzu priebežne zvyšovali a že náklady na prevádzku podniku boli vyššie ako výnosy z jeho prevádzky. Napriek tomu, že veriteľský výbor si bol vedomý zlého stavu spoločnosti, všetci veritelia na veriteľskom výbore, ako aj zabezpečení veritelia sa v januári 2011 dohodli, že NCHZ budú pokračovať v prevádzke. Uvedené uznesenie následne potvrdil konkurzný súd v súlade so slovenským zákonom o konkurze, a tým sa stalo pre správcu záväzné.

5.3.1. *Pripísateľnosť opatrenia a hospodárska výhoda*

(103) Pokračovanie prevádzky NCHZ po skončení účinnosti zákona vychádzalo z rozhodnutia výboru veriteľov (reprezentatívneho orgánu nezabezpečených veriteľov), ktorého členmi boli zväčša súkromné spoločnosti. Formálne vyšetrovacie konanie ukázalo, že žiadny člen výboru veriteľov ani zabezpečení veritelia nemali právo veta v zmysle slovenského zákona o konkurze. Rozhodnutia v týchto orgánoch sa totiž prijímali väčšinou hlasov. Žiadny štátny subjekt by preto nedokázal presadiť svoje záujmy, aby sa dlhy ďalej nehromadili.

(104) Je teda možné skonštatovať, že pokračovanie prevádzky NCHZ vychádzalo z rozhodnutia prijatého súkromnými veriteľmi, zatiaľ čo verejní veritelia nemali možnosť vetovať pokračovanie prevádzky NCHZ. Preto rozhodnutie o pokračovaní prevádzky NCHZ po uplynutí platnosti zákona nemožno považovať za opatrenie pripísateľné štátu.

(105) Táto skutočnosť takisto ukazuje, že rozhodnutie rôznych verejných veriteľov aktívne podporiť prevádzku NCHZ v 2. období bolo prijaté v rovnakom čase a za rovnakých podmienok (*pari passu*) ako rozhodnutia porovnateľných súkromných veriteľov, čo znamená, že verejní veritelia konali v súlade so zásadou veriteľa v trhovom hospodárstve.

(106) Okrem toho Komisia v záujme úplnosti overila hospodársku analýzu vypracovanú správcom, ktorú mali k dispozícii veritelia aj súd v príslušnom čase. V tejto analýze je uvedených niekoľko možných scenárov a porovnanie nákladov a výnosov z hľadiska veriteľov NCHZ. V analýze sa uvádza najmä to, že prerušenie prevádzky NCHZ by viedlo k výrazným nákladom v celkovej výške viac ako 48 miliónov EUR. Hlavná časť sa týkala nákladov súvisiacich so zatvorením a ekologickým vyčistením priestorov chemickej výroby (približne 37,3 milióna EUR) a personálnych nákladov (10,5 milióna EUR pri splnení všetkých povinností vyplývajúcich zo zákona). Súčasne sa očakávali výnosy z predaja jednotlivých častí majetku vo výške 47 až 52 miliónov EUR (bez zohľadnenia dodatočných nákladov na demontáž a odstránenie vybavenia).

(107) Keďže neuhradené záväzky (verejné aj súkromné) vzniknuté v dôsledku prevádzky počas konkurzného konania (v tom čase 16 miliónov EUR) mali prednostné zaobchádzanie, žiadna z pohľadávok vzniknutých pred vyhlásením konkurzu by nebola uspokojená. Na druhej strane sa v analýze uvádza, že pri predaji podniku s pokračujúcou prevádzkou sa predpokladali vyššie výnosy, pretože niektoré časti technologického vybavenia by sa pri prerušení prevádzky nezvratne poškodili. V analýze sa ďalej uvádza, že napriek tomu, že prvá verejná súťaž nebola úspešná, existovalo niekoľko subjektov, ktoré mali o kúpu podniku záujem. V analýze sa celkovo dospelo k záveru, že je v záujme veriteľov pokračovať v prevádzke NCHZ a predať ich ako fungujúci podnik.

(108) Hospodárska analýza vypracovaná správcom bola doplnená aj analýzou vypracovanou vedením NCHZ. V tejto analýze sa uviedla očakávaná reálna hodnota majetku spoločnosti v prípade prerušenia prevádzky len vo výške 15,5 milióna EUR, vďaka čomu bolo prerušenie prevádzky NCHZ pre veriteľov ešte menej atraktívne. V štúdii sa ďalej argumentovalo, že spoločnosť je možné úspešne predať po určitých reštrukturalizačných opatreniach, ktoré sa majú prijať (zákon pomerne sťažil prepúšťanie pracovníkov, k zníženiu počtu zamestnancov preto NCHZ pristúpili až po skončení účinnosti zákona na začiatku druhého obdobia). V štúdii sa celkovo dospelo aj k záveru, že najlepšou alternatívou pre veriteľov je predaj NCHZ ako fungujúcej spoločnosti.

(109) Návrh na pokračovanie prevádzky vychádzajúci z týchto dvoch dokumentov následne prijali všetci veritelia, verejní aj súkromní. Komisia konštatuje, že počas obdobia konkurzu sa zvyšoval aj dlh najmenej niekoľkých súkromných veriteľov, ktorý na konci dosiahol výšku 11,5 milióna EUR.

(110) Hĺbkové preskúmanie okrem toho ukázalo, že hrozba ďalšej akumulácie dlhov voči NCHZ počas pokračovania prevádzky sa priamo týkala len dvoch zo štyroch verejných veriteľov zastúpených v orgánoch veriteľov (Fond národného majetku, Environmentálny fond, Slovenská záručná a rozvojová banka a Mesto Nováky). Boli to Environmentálny fond, ktorého dodatočné pohľadávky počas 2. obdobia dosiahli výšku len [100-500] tisíc EUR, a mesto Nováky, ktorého dodatočné neuhradené dlhy počas 2. obdobia dosiahli výšku [300-800] tisíc EUR. Hlavní verejní veritelia, ktorých dlh sa zvyšoval počas konkurzného konania, najmä zdravotné a sociálne poisťovne, neboli zastúpené v žiadnom z orgánov veriteľov, ktoré rozhodovali o pokračovaní prevádzky NCHZ. Nemali preto možnosť priamo ovplyvniť rozhodovanie, a tak nemohli zabrániť ďalšej prevádzke NCHZ. Títo verejní veritelia využili všetky možnosti s cieľom vymôcť svoje dlhy tým, že prihlásili svoje pohľadávky u správcu konkurznej podstaty a využili všetky mechanizmy na vymáhanie dostupné podľa zákona o konkurze.

(111) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa Komisia domnieva, že správanie rôznych štátnych subjektov zodpovedalo kritériám testu súkromného veriteľa.

(112) Komisia preto dospela k záveru, že NCHZ v druhom období, kedy sa už neuplatňoval zákon a NCHZ pokračovali v prevádzke na základe rozhodnutia veriteľského výboru, nemali prospech z výhody voči svojim konkurentom, ktorú by nezískali za bežných trhových podmienok.

5.3.2. *Záver o existencii štátnej pomoci*

(113) Keďže najmenej dve z kumulatívnych podmienok na stanovenie štátnej pomoci (pripísateľnosť opatrenia štátu a existencia hospodárskej výhody) nie sú splnené, Komisia dospela k záveru, že pokračovanie prevádzky NCHZ na základe rozhodnutia veriteľského výboru nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

5.4. **Neoprávnená pomoc**

(114) Komisia konštatuje, že keďže uplatnenie zákona na NCHZ predstavuje štátnu pomoc, táto pomoc bola poskytnutá v rozpore s oznamovacou povinnosťou a povinnosťou zdržať sa konania, ktoré sú stanovené v článku 108 ods. 3 ZFEÚ. Komisia preto konštatuje, že pomoc poskytnutá v prospech NCHZ predstavuje neoprávnenú štátnu pomoc.

5.5. **Zlučiteľnosť opatrení s vnútorným trhom**

(115) Pokiaľ opatrenie uvedené vyššie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musí sa jeho zlučiteľnosť posudzovať na základe výnimiek stanovených v odsekoch 2 a 3 uvedeného článku.

(116) Podľa judikatúry Súdneho dvora je úlohou členských štátov uviesť možné dôvody zlučiteľnosti s vnútorným trhom a preukázať, že podmienky takejto zlučiteľnosti sú splnené ([16]). Slovenské orgány sa domnievajú, že opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc a neuviedli žiadne možné dôvody, na základe ktorých možno posúdiť zlučiteľnosť.

(117) Komisia napriek tomu posúdila, či by sa na posudzované opatrenia vzťahoval *prima facie* niektorý z dôvodov stanovených v ZFEÚ.

(118) Vzhľadom na to, že NCHZ boli predmetom konkurzného konania v čase poskytnutia opatrení, boli očividne podnikom v ťažkostiach v zmysle usmernení Spoločenstva o poskytovaní štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach ([17]) (ďalej len „usmernenia o záchrane a reštrukturalizácii“).

(119) Preto by sa akékoľvek posúdenie zlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom malo v zásade vykonať na základe kritérií stanovených v uvedených usmerneniach.

(120) Komisia konštatuje, že podmienky poskytovania pomoci na záchranu stanovené v bode 3.1 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii zrejme neboli splnené: opatrenia najmä nepozostávajú z podpory likvidity vo forme záruk na pôžičku alebo vo forme pôžičiek a neboli doložené záväzkom Slovenska oznámiť Komisii plán reštrukturalizácie alebo plán likvidácie atď.

([16]) Vec C-364/90, Taliansko/Komisia, Zb. 1993, s. I-2097, bod 20.
([17]) Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2.

(121) Pokiaľ ide o pomoc na reštrukturalizáciu, ktorá je vymedzená v bode 3.2 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii, Komisia konštatuje, že Slovensko neoznámilo žiadne z uvedených opatrení ako pomoc na reštrukturalizáciu a že nepreukázalo, že existujú akékoľvek z prvkov potrebných na to, aby sa tieto opatrenia mohli považovať za pomoc na reštrukturalizáciu (plán reštrukturalizácie, vlastný príspevok, kompenzačné opatrenia atď.).

(122) V bode 34 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii sa vyžaduje, aby bolo poskytnutie pomoci podmienené implementáciou plánu na reštrukturalizáciu, ktorý musí Komisia schváliť vo všetkých prípadoch individuálnej pomoci. Pomoc bola v tomto prípade poskytnutá bez hodnoverného plánu na reštrukturalizáciu, ktorý by spĺňal podmienky stanovené v usmerneniach o záchrane a reštrukturalizácii. Táto okolnosť by sama osebe stačila na vylúčenie zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom.

(123) Komisia okrem toho poznamenáva, že Slovensko neupozornilo Komisiu na žiadne skutočnosti, ktoré by zabezpečili súlad s požiadavkami potrebnými na konštatovanie, že pomoc na reštrukturalizáciu je zlučiteľná: obnovenie dlhodobej životaschopnosti NCHZ, prijateľné úrovne vlastného príspevku, náležité kompenzačné opatrenia atď.

(124) Komisia dospela k záveru, že vyššie uvedené opatrenie nie je na základe usmernení o záchrane a reštrukturalizácii zlučiteľné, a preto predstavuje štátnu pomoc, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

5.6. **Vymáhanie pomoci**

(125) Podľa zmluvy a ustálenej judikatúry Súdneho dvora by Komisia mala za bežných podmienok rozhodnúť, že dotknutý členský štát musí zrušiť neoprávnene poskytnutú pomoc, ak sa zistí, že táto pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom ([18]). Súdny dvor takisto dôsledne zastáva názor, že cieľom povinnosti členského štátu zrušiť pomoc vyhlásenú za nezlučiteľnú s vnútorným trhom je obnovenie predtým existujúcej situácie ([19]).

(126) Súdny dvor v tejto súvislosti konštatoval, že tento cieľ sa dosiahne, keď príjemca vráti sumy poskytnuté vo forme neoprávnenej pomoci, čím sa stratí výhoda, ktorú využíval oproti svojim konkurentom na trhu, a obnoví sa situácia pred vyplatením pomoci ([20]).

(127) V súlade s judikatúrou článok 14 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 ([21]) stanovuje, že „kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu […]“.

(128) Keďže teda v rozpore s článkom 108 zmluvy žiadne z predmetných opatrení nebolo oznámené Komisii a tieto opatrenia treba považovať za neoprávnenú a nezlučiteľnú pomoc, poskytnuté prostriedky sa musia vymôcť s cieľom obnoviť situáciu, ktorá existovala na trhu pred ich poskytnutím. Vymáhanie by sa malo vzťahovať na obdobie od poskytnutia výhody, teda od momentu, kedy bola pomoc daná k dispozícii príjemcovi, až do momentu skutočného vrátenia, a sumy, ktoré sa majú vymôcť, by mali zahŕňať aj úroky až do skutočného vrátenia. Pri vymáhaní sa zohľadnia sumy neuhradených dlhov predstavujúcich štátnu pomoc, ktoré už boli preukázateľne splatené z výnosov z predaja majetku NCHZ.

(129) Vzhľadom na predaj podniku NCHZ spoločnostiam Via Chem Slovakia a Fortischem Komisia bude skúmať možnú hospodársku kontinuitu medzi týmito spoločnosťami s cieľom analyzovať, či sa má vymáhanie rozšíriť aj na ne.

5.7. **Hospodárska kontinuita NCHZ prostredníctvom predaja podniku**

(130) Ako už bolo uvedené, v prípade negatívneho rozhodnutia Komisie vo vzťahu k vymáhaniu nezlučiteľnej pomoci podniku v zmysle článkov 107 a 108 ZFEÚ sa od dotknutého členského štátu vyžaduje, aby vymohol nezlučiteľnú pomoc. Povinnosť vymoženia môže byť rozšírená na novú spoločnosť, na ktorú dotknutá spoločnosť previedla alebo ktorej predala časť svojho majetku, pokiaľ takýto prevod alebo predaj povedú k záveru, že medzi týmito spoločnosťami existuje hospodárska kontinuita ([22]).

([18]) Pozri vec C-70/72, Komisia/Nemecko, Zb. 1973, s. 813, bod 13.
([19]) Pozri spojené veci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Španielsko/Komisia, Zb. 1994, s. I-4103, bod 75.
([20]) Pozri vec C-75/97 Belgicko/Komisia, Zb. 1999, s. I-030671, body 64 a 65.
([21]) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).
([22]) Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2012, Ryanair Ltd/Európska komisia; vec T-123/09, bod 155.

(131) Pokiaľ ide o účel transakcie, Komisia konštatuje, že aj keď nemá priamy dôkaz, že zámerom transakcie bolo vyhnúť sa účinkom prípadného rozhodnutia o vymáhaní, slovenským orgánom bolo jasné, že Komisia viedla predbežné vyšetrovanie sťažnosti proti NCHZ od 17. októbra 2011 [pozri odôvodnenie (2)] a že existoval nárok na uhradenie pokuty za kartel vo výške 19,6 milióna EUR uloženej NCHZ rozhodnutím z 22. júla 2009 [pozri odôvodnenie (12)].

(132) Podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci Taliansko a SIM 2/Komisia ([23]), z ktorého vychádzala Komisia vo svojich rozhodnutiach o spoločnostiach Olympic Airlines, Alitalia a SERNAM ([24]), je posúdenie hospodárskej kontinuity medzi príjemcom pomoci a podnikom, na ktorý bol jeho majetok prevedený, založené na určitom súbore ukazovateľov. Môžu sa zohľadňovať tieto faktory: to, či predajná cena zodpovedá trhovej cene, rozsah predaného majetku (majetok a záväzky, zachovanie pracovnej sily, majetok ako celok), totožnosť kupujúcich, moment predaja (po začatí predbežného posúdenia, formálneho vyšetrovacieho konania alebo po konečnom rozhodnutí) a hospodárska logika operácie. Tento súbor ukazovateľov potvrdil súd v rozsudku z 28. marca 2012 vo veci Ryanair/Komisia ([25]), ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Alitalia.

(133) Vzhľadom na predaj podniku NCHZ spoločnosti Via Chem Slovakia a následne spoločnosti Fortischem preto Komisia bude na základe vyššie uvedených kritérií analyzovať, či existuje hospodárska kontinuita medzi NCHZ a podnikom, ktorý nakoniec získal a v súčasnosti prevádzkuje Fortischem.

(134) Komisia sa domnieva, že je nenáležité oddelene analyzovať hospodársku kontinuitu dvoch transakcií vedúcich k získaniu obchodných činností NCHZ spoločnosti Fortischem, t. j. najprv predaj spoločnosti Via Chem Slovakia a potom predaj spoločnosti Fortischem. Via Chem Slovakia predala podnik spoločnosti Fortischem v rámci druhej transakcie 1. augusta 2012, t. j. iba jeden deň po ukončení prvej transakcie. Via Chem Slovakia preto v skutočnosti nikdy neriadila ani neprevádzkovala činnosti podniku NCHZ, ktorý získala.

(135) Komisia uznáva, že rozsah týchto dvoch transakcií nie je presne rovnaký, keďže Via Chem Slovakia si ponechala vo vlastníctve určitý nehnuteľný majetok (budovy a pozemky). Z poskytnutých informácií je však zrejmé, že všetky hospodárske činnosti NCHZ, ktoré získala Via Chem Slovakia, boli okamžite prevedené na Fortischem. S výnimkou nehnuteľného majetku prevzal Fortischem od Via Chem Slovakia všetok majetok a práva súvisiace s chemickou výrobou (výrobné stroje a zariadenia, zmluvy atď.), ako aj záväzky súvisiace s chemickou výrobou (vrátane všetkých pracovných zmlúv). Nehnuteľný majetok, ktorý nebol predaný spoločnosti Fortischem, ale bol potrebný na pokračovanie hospodárskych činností NCHZ, bol spoločnosti Fortischem poskytnutý na základe zmluvy o prenájme. Komisia bude preto priamo analyzovať, či existuje hospodárska kontinuita medzi NCHZ a ich obchodnými činnosťami, ktoré získal Fortischem. Osobitosti oboch transakcií sa zohľadnia v rozsahu, v akom sú relevantné pre toto posúdenie.

5.7.1. *Predajná cena*

(136) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí formálneho vyšetrovacieho konania vyjadrila pochybnosti, či cena 2,2 milióna EUR, ktorú uhradila za majetok spoločnosti spoločnosť Via Chem Slovakia, víťaz verejnej súťaže, predstavovala trhovú cenu.

(137) Verejná súťaž sa uskutočnila s podmienkami, ktoré pravdepodobne mohli znížiť hodnotu majetku. Podľa podmienok verejnej súťaže sa mohli potenciálni uchádzači rozhodnúť, či predložia svoju ponuku s prevzatím „záväzkov nadobúdateľa“ alebo bez ich prevzatia [podrobnosti sú uvedené v bodoch (17) a (18)].

(138) V pravidlách verejnej súťaže sa stanovovalo, že ak bude najvyššia ponuka od uchádzača, ktorý sa rozhodol neprevziať záväzky, uchádzač s najvyššou ponukou, ktorý ich prevezme, bude mať možnosť dorovnať najvyššiu ponuku. Komisia sa domnieva, že táto možnosť pre jedného uchádzača, aby zvýšil svoju ponuku po predložení všetkých ponúk, môže odradiť potenciálnych účastníkov a/alebo mať negatívny vplyv na ponuky, ktoré boli predložené.

([23]) Rozsudok z 8. mája 2003, Talianska republika a SIM 2 Multimedia SpA/Komisia Európskych spoločenstiev, spojené veci C-328/99 a C-399/00.

([24]) Rozhodnutie Komisie zo 17. septembra 2008, ktorého predmetom je štátna pomoc N 321/2008, N 322/2008 a N 323/2008 – Grécko – Predaj určitých aktív patriacich spoločnosti Olympic Airlines/Olympic Airways Services; rozhodnutie Komisie z 12. novembra 2008, ktorého predmetom je štátna pomoc N 510/2008 – Taliansko – Predaj majetku spoločnosti Alitalia; rozhodnutie Komisie zo 4. apríla 2012 SA.34547 – Francúzsko – Prevzatie aktív skupiny Sernam v rámci konkurzného konania, ktoré voči nej prebieha.

([25]) Rozsudok Všeobecného súdu z 28. marca 2012 vo veci T-123/09, Ryanair Ltd/Komisia.

(139) Jedným z prvkov, ktorým sa zabezpečuje dosiahnutie najvyššej ceny vo verejnej súťaži, je totiž neistota, pokiaľ ide o ceny ponúknuté ostatnými uchádzačmi. Ak uchádzač, ktorý predloží ponuku s prevzatím záväzkov, vie, že je potrebné, aby jeho ponuka bola najvyššia len spomedzi ponúk s prevzatím záväzkov a že bude môcť dorovnať svoju ponuku na úroveň najvyššieho uchádzača s ponukou bez prevzatia záväzkov, jeho ponuka je potenciálne nižšia, než keby v podmienkach verejnej súťaže táto možnosť dorovnania stanovená nebola.

(140) Okrem toho by táto podmienka mohla odradiť uchádzačov, ktorí si neželajú predložiť ponuku s prevzatím záväzkov, pretože vedia, že aj keby ich ponuka bola najvyššia, ich ponuka môže byť odmietnutá, pretože iný kupujúci, ktorý je pripravený záväzky prevziať, môže svoju ponuku zvýšiť. Ak sa to stane, uchádzač s ponukou bez prevzatia záväzkov nedostane príležitosť predložiť novú ponuku a ponúknuť vyššiu kúpnu cenu.

(141) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa zdá, že podmienkami verejnej súťaže sa uprednostňovali uchádzači preberajúci záväzky, keďže v prípade, že dvaja uchádzači ponúknu rovnakú cenu, jeden s prevzatím záväzkov a druhý bez ich prevzatia, ponuka s prevzatím sa uprednostní pred tou druhou. Toto by mohlo predstavovať náznak, že cena, ktorá by sa dosiahla bez prevzatia záväzkov, by mohla byť vyššia ako cena ponúknutá víťazným uchádzačom. Možno sa odôvodnene domnievať, že povinnosť splniť preberané záväzky má finančné dôsledky pre kupujúceho, ktoré zohľadňuje pri podávaní ponuky. Bez prevzatia záväzkov by preto bola cena ponúknutá uvedeným kupujúcim pravdepodobne vyššia.

(142) Slovensko tvrdí, že ani uchádzač predkladajúci ponuku s prevzatím záväzkov by nemohol mať istotu, že sa nezúčastní žiadny ďalší uchádzač ponúkajúci prevzatie záväzkov s potenciálne vyššou ponukou. To však nespochybňuje skutočnosť, že s uchádzačmi s ponukou bez prevzatia záväzkov sa vo všeobecnosti zaobchádzalo menej priaznivo než s uchádzačmi s ponukou s prevzatím záväzkov, a že táto skutočnosť mohla potenciálnych uchádzačov, ktorí si neželali prevziať záväzky, odradiť od účasti.

(143) Slovensko tiež tvrdí, že vzhľadom na celkový objem záväzkov, ktoré presahujú 11 miliónov EUR, bolo vysoko nepravdepodobné, že by ktorýkoľvek účastník súťaže predložil ponuku s prevzatím týchto záväzkov. Tvrdí, že najmä s vzhľadom na cenu vo výške len 2 milióny EUR ponúknutú počas prvej verejnej súťaže by žiaden racionálny účastník súťaže neprevzal záväzky s takými finančnými dôsledkami. Záväzky skutočne zahŕňali investície vo výške najmenej 11 miliónov EUR. Táto investícia je však označená ako investícia do opatrení na zabezpečenie súladu s platnými predpismi v oblasti životného prostredia, ktoré sú potrebné na pokračovanie chemickej výroby. Každý uchádzač, ktorý chcel pokračovať v chemickej výrobe, by musel takúto sumu investovať a túto sumu teda museli zohľadniť aj uchádzači s ponukou bez prevzatia záväzkov. Kým ďalšie dva záväzky [uvedené v odôvodnení (17)] skutočne mali potenciálny vplyv na cenu, nadobúdateľ, ktorý plánuje zachovať alebo dokonca rozšíriť činnosti NCHZ, by tieto záväzky nepovažoval za nadmieru zaťažujúce vzhľadom na výhodu poskytnutú vo verejnej súťaži záujemcom, ktorí by prevzali záväzky. Možnosť predloženia ponuky s prijatím záväzkov preto nie je možné vylúčiť ako *„mimoriadne nepravdepodobnú“* a táto možnosť teda mohla ovplyniť cenu ponúknutú v súťaži.

(144) Aj keď teda nakoniec neboli predložené žiadne ponuky s prevzatím záväzkov, tieto podmienky neumožnili zahrnutie najvyššieho možného počtu uchádzačov, ktorí by navzájom súťažili so svojimi najlepšími ponukami, čo je predpokladom predaja za čo najvyššiu trhovú cenu.

(145) Predaj sa okrem toho organizoval ako predaj celého fungujúceho podniku – t. j. celého majetku ako celku a žiadny uchádzač nemohol kúpiť žiadnu časť majetku samostatne. Tým sa vylúčila možnosť maximalizovať konečnú cenu prostredníctvom súťaže o oblasti činností NCHZ (a zároveň sa odstránili, resp. obmedzili možné ťažkosti vyplývajúce z prípadného zastavenia prevádzky). Komisia konštatuje, že v dokumentoch predložených slovenskými orgánmi je uvedené, že existovali potenciálni uchádzači, ktorí mali záujem získať len niektoré časti podniku NCHZ (napr. spoločnosť bluO Epsilon Limited sa zaujímala len o získanie zariadení na výrobu karbidu). Preto nie je možné vylúčiť, že by predaj jednotlivých oblastí podniku NCHZ viedol k dosiahnutiu vyššej celkovej predajnej ceny.

(146) V prípade predaja podniku spoločnosťou Via Chem Slovakia spoločnosti Fortischem išlo o transakciu medzi dvoma súkromnými spoločnosťami, pri ktorej sa neorganizovala žiadna verejná súťaž. Cena bola jednoducho dojednaná medzi dvoma súkromnými subjektmi a neexistovala možnosť, aby iné subjekty ponúkli vyššiu cenu. Pochybnosti, či cena, ktorú uhradila Via Chem Slovakia, zodpovedá trhovej cene, sa preto týkajú aj ceny uhradenej spoločnosťou Fortischem.

(147) Vzhľadom na uvedené sa zdá pravdepodobné, že majetok NCHZ nebol predaný spôsobom, ktorým by sa zabezpečilo maximalizovanie výnosov za prevedený podnik.

(148) Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospela Komisia k záveru, že cena, ktorú uhradila Via Chem Slovakia za podnik NCHZ, pravdepodobne nebola skutočnou trhovou cenou, pretože cena bola ovplyvnená podmienkami verejnej súťaže, ako aj skutočnosťou, že účastníci museli predkladať ponuky na majetok ako celok.

5.7.2. *Rozsah transakcie*

(149) Aby sa zabránilo hospodárskej kontinuite, majetok a iné prvky prevedeného podniku musia predstavovať len časť predchádzajúcej spoločnosti alebo jej činností. Čím väčšia je časť pôvodného podniku, ktorá sa prevádza na nový subjekt, tým väčšia je pravdepodobnosť, že hospodárska činnosť súvisiaca s týmto majetkom aj naďalej ťaží z výhod nezlučiteľnej pomoci.

(150) I keď Slovensko tvrdí, že pri predaji išlo o „majetkový obchod", podmienky predaja v skutočnosti naznačujú, že spoločnosť bola predaná ako fungujúci podnik. Ako je uvedené v odôvodnení (19), novému vlastníkovi bol predaný celý majetok a minimálne časť prevoditeľných záväzkov.

(151) Predaj NCHZ spoločnosti Via Chem Slovakia schválil Protimonopolný úrad SR 19. júla 2012. Z tohto rozhodnutia je zrejmé, že predmetom koncentrácie, a teda predaja, bol celý podnik NCHZ ako fungujúci podnik ([26]).

(152) Rozsah činnosti podniku, ktorý získal Fortischem, zostáva rovnaký ako predchádzajúci rozsah činností NCHZ. Je to zrejmé z porovnania výrobného programu NCHZ na začiatku konkurzného konania ([27]) so súčasným výrobným programom uvedeným na webovej lokalite Fortischemu ([28]). V oboch prípadoch hlavné oblasti činností NCHZ, resp. Fortischemu, zahŕňajú anorganické (elektrolytické) chemické látky vrátane karbidu vápnika, organické chemické látky, polyméry a produkty spracovania PVC. Všetkých 14 kľúčových výrobkov z týchto výrobných oblastí, ktoré predstavujú 99 % výnosov NCHZ za rok 2008 ([29]), vyrába aj Fortischem. Výnosy z predaja uvedených výrobkov Fortischemom dosiahli v roku 2013 výšku 161,3 milióna EUR ([30]). Tieto výnosy sú porovnateľné s výnosmi NCHZ vo výške približne 150 až 160 miliónov EUR počas konkurzného konania ([31]). Tak výrobný program, ako aj výnosy prevedeného podniku preto zostávajú rovnaké ako v prípade NCHZ. Do Fortischemu bolo prevedených aj viac ako 95 % zamestnancov NCHZ (1 412 zamestnancov). Zamestnanci neboli označení za nadbytočných a následne zamestnaní Fortischemom, ale ich pracovné zmluvy sa jednoducho previedli na Fortischem.

(153) Slovensko tvrdí, že bolo prevedených menej ako 60 % podniku, najmä preto, že prevod nezahŕňal žiadny nehnuteľný majetok. Ako však už bolo objasnené [pozri odôvodnenie (134)], spoločnosť Fortischem si prenajíma nehnuteľný majetok (pozemky a budovy) potrebný na chemickú výrobu od spoločnosti Via Chem Slovakia. S výnimkou nehnuteľného majetku prevzala všetok majetok a všetky práva a povinnosti súvisiace s prevedeným podnikom spoločnosť Fortischem. Fortischem tak prevádzkuje podnik NCHZ a pokračuje s rovnakým portfóliom výrobkov.

(154) Fortischem okrem toho zachoval aj existujúce vedenie NCHZ. Výkonný riaditeľ NCHZ pred prevodom podniku sa napríklad stal predsedom predstavenstva Fortischemu.

(155) V čase získania podniku NCHZ spoločnosť Fortischem aj verejne oznámila v tlači, že neplánuje žiadne podstatné zmeny vo vzťahu k pracovníkom alebo výrobe a že zachová existujúce vedenie ([32]).

([26]) Pozri najmä odôvodnenia 25 – 29 rozhodnutia o schválení koncentrácie (rozhodnutie č. 2012/FH/3/1/032), ktoré je dostupné na adrese http://www.antimon.gov.sk/2012fh31032/.
([27]) Pozri prezentáciu správcu konkurznej podstaty z 26. októbra 2009, Novácke chemické závody, a. s. – Prezentácia správcu, snímky 4 a 5.
([28]) Pozri lokalitu www.fortischem.sk.
([29]) Pozri snímku 5 prezentácie správcu konkurznej podstaty z 26. októbra 2009, Novácke chemické závody, a. s. – Prezentácia správcu.
([30]) Pozri výročnú správu skupiny Energochemica Group, ktorej je Fortischem najväčším členom, z roku 2013 na adrese http://www.energochemica.eu/data/files/Vyrocka_ECH_2013.pdf.
([31]) Pozri napr. hospodársku analýzu vypracovanú správcom v decembri 2010, stranu 3 [pozri odôvodnenie (106)].
([32]) Pozri napr. článok *Novácku chemičku bude prevádzkovať spoločnosť Fortischem* z 2. augusta 2012 zverejnený vo Webnovinách: http://www.webnoviny.sk/ekonomika/novacku-chemicku-bude-prevadzkovat-s/526742-clanok.html.

(156) Pokiaľ teda ide o rozsah transakcie, Fortischem fakticky prevzal všetky hospodárske činnosti NCHZ spolu so všetkým súvisiacim majetkom, právami a povinnosťami. Skutočnosť, že časť tohto majetku sa používa na základe zmluvy o prenájme namiesto priameho vlastníctva, nič nemení na skutočnosti, že Fortischem jednoducho pokračuje v hospodárskych činnostiach NCHZ v rovnakom rozsahu ako pred transakciou.

(157) Okrem toho aj obe zainteresované strany, ktoré predložili pripomienky, tvrdia, že Fortischem sa naďalej správa rovnako ako predtým NCHZ, pričom ponúka rovnaké portfólio výrobkov na tých istých geografických trhoch a že jediná viditeľná zmena je zmena názvu.

(158) Fortischem teda pokračuje v podnikaní NCHZ bez akýchkoľvek podstatných zmien v obchodnej, personálnej alebo výrobnej politike.

5.7.3. *Totožnosť vlastníkov*

(159) Silným ukazovateľom hospodárskej kontinuity by bola skutočnosť, že vlastníci nadobúdajúcej spoločnosti sú rovnakí ako vlastníci predávajúcej spoločnosti.

(160) V tomto prípade sa Komisii nepodarilo získať dôkaz, ktorý by potvrdil tvrdenia sťažovateľa, že skutočne existujú prepojenia medzi pôvodnými a novými konečnými vlastníkmi podniku NCHZ. Hoci priami vlastníci sú iní, nie je možné overiť z nezávislých a spoľahlivých zdrojov, kto sú koneční vlastníci v pozadí niektorých priamych alebo nepriamych materských spoločností registrovaných na Cypre.

(161) Slovenské orgány však predložili čestné vyhlásenie spoločnosti Energochemica, súčasnej materskej spoločnosti Fortischemu, že vlastníci Fortischemu nie sú žiadnym spôsobom spojení s bývalými vlastníkmi NCHZ.

(162) Komisia predpokladá, že neexistujú žiadne prepojenia medzi pôvodnými a novými vlastníkmi podniku NCHZ prevedeného na Fortischem, keďže nemá k dispozícii žiadny dôkaz o opaku.

5.7.4. *Moment predaja*

(163) Predaj sa uskutočnil po tom, ako Komisia začala predbežné vyšetrovanie sťažnosti a jeho výsledky zaslala Slovenskej republike na vyjadrenie. Slovenská republika teda prinajmenšom vedela o tom, že predmetné opatrenia môžu predstavovať neoprávnenú a nezlučiteľnú pomoc, ktorú b bude potrebné vymôcť.

5.7.5. *Hospodárska logika operácie*

(164) Účelom kritéria hospodárskej logiky transakcie je overiť, či nadobúdateľ využíva získaný majetok rovnakým spôsobom ako predávajúci alebo naopak, integruje majetok do vlastnej obchodnej stratégie a realizuje tak synergie, ktoré odôvodňujú jeho záujem získať tento majetok.

(165) Fortischem získal celú chemickú divíziu NCHZ, t. j. hlavnú časť podniku NCHZ, ako fungujúci podnik spolu s viac ako 95 % zamestnancov a súvisiacimi právami a povinnosťami. Ako už bolo uvedené, portfólio výrobkov a rozsah činností Fortischemu sú identické s portfóliom a rozsahom činností NCHZ.

(166) Fortischem tiež verejne oznámil v tlači, že neplánuje žiadne podstatné zmeny v spôsobe prevádzky podniku NCHZ a v rozsahu jeho činností ([33]). Aj keď je Fortischem súčasťou väčšej skupiny spoločností, skupiny Energochemica, nezdá sa, že by existovali podstatné synergické účinky vo vzťahu k ostatným členom skupiny. Aj keď niektorí z nich sú tiež aktívni v chemickom priemysle, ich oblasť činnosti je rôzna (ľahké stabilizátory, fenolové živice, čistiace prostriedky atď.) a preto sa nezdá, že by existovalo podstatné prepojenie s týmito činnosťami Fortischemu.

(167) Nedošlo preto k žiadnej zmene obchodnej stratégie a Fortischem jednoducho využíva majetok rovnakým spôsobom ako predávajúci.

([33]) Pozri poznámku pod čiarou č. 31.

5.7.6. *Záver o hospodárskej kontinuite medzi NCHZ a hospodárskymi činnosťami, ktoré získal a prevádzkuje Fortischem*

(168) Celkovo sa zdá, že jediné zmeny sa týkajú názvu spoločnosti a právnickej osoby, ktorej táto spoločnosť patrí. V článku 1.2 súťažných podmienok sa stanovuje, že NCHZ sa predávajú v celku ako súbor hmotného a nehmotného majetku spolu s ich personálom. V článku 3.1 kúpnej zmluvy medzi Via Chem Slovakia a NCHZ zo 16. januára 2012 sa uvádza, že fungujúci podnik, ktorý sa prevádza podľa tejto zmluvy, zahŕňa všetok nehnuteľný majetok, hnuteľný majetok, ostatné práva a majetkové hodnoty, ktoré i) slúžia na prevádzku fungujúceho podniku alebo podľa svojej povahy majú na taký účel slúžiť a ii) k rozhodnému dátumu patria predávajúcemu. Nadobúdateľ okrem toho pokračuje s portfóliom výrobkov a v obchodnej politike NCHZ. A napokon, cena zaplatená za podnik NCHZ pravdepodobne nepredstavuje trhovú cenu.

(169) Komisia preto dospela k záveru, že existuje hospodárska kontinuita medzi NCHZ a spoločnosťou Fortischem.

(170) V dôsledku uvedeného sa Komisia domnieva, že výhoda, ktorú Slovensko poskytlo NCHZ, predstavuje neoprávnenú a nezlučiteľnú štátnu pomoc a že vymáhanie tejto nezlučiteľnej štátnej pomoci udelenej NCHZ sa má rozšíriť aj na nového majiteľa podniku NCHZ. Fortischem totiž svojou neprerušenou prevádzkovou prítomnosťou na trhu naďalej ťaží zo štátnej pomoci, ktorú získali hospodárske činnosti NCHZ a ktorá naďalej narúša trh.

6. **ZÁVER**

(171) Komisia dospela k záveru, že rozhodnutie slovenskej vlády vyhlásiť NCHZ za strategickú spoločnosť podľa zákona, čím bola spoločnosť uchránená od štandardného uplatňovania zákona o konkurze, predstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy.

(172) Komisia takisto konštatuje, že táto pomoc bola poskytnutá neoprávnene, v rozpore s oznamovacou povinnosťou a povinnosťou zdržať sa konania stanovenými v článku 108 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

(173) Komisia napokon dospela k záveru, že takáto pomoc je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pretože neboli splnené príslušné podmienky usmernení o záchrane a reštrukturalizácii z roku 2004 a neboli zistené žiadne iné dôvody zlučiteľnosti.

(174) Táto pomoc sa musí vymôcť od NCHZ a príkaz na vymáhanie by sa mal rozšíriť aj na Fortischem, ktorý je prepojený s NCHZ formou hospodárskej kontinuity.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Štátna pomoc vo výške 4 783 424,10 EUR poskytnutá NCHZ ich vyhlásením za strategickú spoločnosť podľa zákona, čím bola táto spoločnosť uchránená od štandardného uplatňovania zákona o konkurze, bola neoprávnene vykonaná Slovenskom v rozpore s článkom 108 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 2

Rozhodnutie, ktoré umožnilo pokračovanie prevádzky NCHZ po skončení účinnosti zákona na základe rozhodnutia veriteľského výboru, nepredstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

Článok 3

1. Slovensko vymôže od NCHZ neoprávnenú pomoc uvedenú v článku 1.

2. Vzhľadom na hospodársku kontinuitu medzi NCHZ a spoločnosťou Fortischem sa povinnosť vrátenia pomoci rozširuje aj na spoločnosť Fortischem.

3. Sumy, ktoré sa majú vymôcť, zahŕňajú úroky odo dňa, kedy boli tieto sumy poskytnuté NCHZ, až do ich skutočného vrátenia.

4. Úrok sa vypočíta na zloženom základe v súlade s kapitolou V nariadenia (ES) č. 794/2004 ([34]) a nariadením (ES) č. 271/2008 ([35]), ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 794/2004.

Článok 4

1. Vymoženie pomoci uvedenej v článku 1 bude okamžité a účinné.

2. Slovensko zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov od dátumu oznámenia tohto rozhodnutia.

Článok 5

1. Slovensko do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia predloží tieto informácie:

a) celkovú sumu (istinu a úroky z vymáhanej sumy), ktorá sa má od príjemcov vymôcť;

b) podrobný opis opatrení, ktoré sa prijali alebo ktoré sa plánujú prijať na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím;

c) dokumenty preukazujúce, že príjemcovi bolo nariadené vrátiť pomoc.

2. Slovensko bude informovať Komisiu o priebehu vnútroštátnych opatrení prijatých na vykonanie tohto rozhodnutia až do vymoženia pomoci uvedenej v článku 1. Na požiadanie Komisie bezodkladne poskytne informácie o opatreniach, ktoré sa prijali alebo ktoré sa plánujú prijať na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím. Takisto poskytne podrobné informácie o výške pomoci a úroku z vymáhanej sumy, ktoré už príjemcovia vrátili.

Článok 6

Toto rozhodnutie je určené Slovensku.

V Bruseli 15. októbra 2014

Za Komisiu
Joaquín ALMUNIA
podpredseda

([34]) Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 140, 30.4.2004, s. 1).

([35]) Nariadenie Komisie (ES) č. 271/2008 z 30. januára 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 794/2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 82, 25.3.2008, s. 1).